

Deel 7

Het Boek van de Hemel

opgetekend door

Luisa Piccarreta

J.M.J.

deel 7 – 30 januari 1906

De ziel moet volharden in het goede en zich schikken naar Gods bedoelingen.

In mijn gebruikelijke toestand kwam mijn gezegende Jezus en zei: “Mijn dochter, het is noodzakelijk voor de ziel om te volharden in het goede en zich te schikken naar Gods bedoelingen. God is rechtvaardig, heilig en barmhartig; in Hem ligt alles besloten. Bovendien is dat niet voor een enkele dag maar voor altijd. De ziel moet niet de ene dag geduldig, nederig en gehoorzaam zijn en de andere dag ongeduldig, hoogmoedig of wispelturig, want dit zijn onstabiele deugden, zonder zelfbeheersing. Het is een mengsel van zwart en wit licht en duisternis, totale verwarring en wanorde. Dit zijn niet de wegen van de Schepper.

In deze zielen woeden constant conflicten die hun hartstochten voortdurend voeden en in leven houden. Deze hartstochten overwinnen uiteindelijk. Dat komt door de duivels, de schepselen zelf en door diezelfde deugden die verworden tot verwarring en walging. Daar komt nog bij, als deze zielen worden gered – oh, wat zal het vagevuur nog veel werk met hen hebben. Anderzijds brengt de volhardende ziel zichzelf tot vrede, omdat volharding het zwaard is waarvoor alles vlucht. Het is een keten die alle deugden vast bindt, alle hartstochten verwondt en alles in de ziel herordent en zo haar wegen parallel maakt aan die van de Schepper. Dan valt er voor het vagevuur niet meer te werken aan deze ziel. Volharding heeft immers alles geordend en haar wegen samen laten vallen met de wegen van de Schepper”.

deel 7 – 9 februari 1906

Vereniging van onze werken met die van Jezus is een waarborg voor 't heil.

In mijn gebruikelijke toestand, zag ik mijn gezegende Jezus als in een flits; maar Hij was zo bedroefd omdat Hij op 't punt stond de aarde te kastijden. Waarop ik zei: “Gezien de toestand waarin U zich bevindt, hoe zou iemand kunnen ontsnappen aan uw toorn en redding vinden?”

Toen veranderde zijn voorkomen en Jezus zei: “Mijn dochter, de vereniging van

menselijke werken met die van Mij is een waarborg voor 't heil. Als twee mensen immers op het zelfde veld werken, zullen zij door samen te werken oogsten. Hun werken verenigen met de mijne is hetzelfde als samen werken op mijn veld en dientengevolge zullen zij de vruchten plukken in mijn Koninkrijk”.

deel 7 – 12 februari 1906

De deugden stellen de zielen in staat een muur te bouwen van verschillende en een bepaalde hoogte. De muur echter van een ziel die in de Goddelijke Wil leeft is onbegrensd en de deugden van de ziel vormen daarvoor een kroon.

In mijn gebruikelijke toestand voelde ik me erg bedrukt vanwege de ontbering van mijn gezegende Jezus. Toen kwam Hij en zei: *“Mijn dochter, alle deugden van een schepsel vormen een muur van verschillende en een bepaalde hoogte. De muur van de ziel echter, die leeft in de Goddelijke Wil is zo hoog en diep dat niemand de grenzen ervan kan kennen. Het is 'n muur van puur, massief goud. Die kan niet onderhevig zijn aan een ramp, omdat in de Goddelijke Wil – d.w.z. in God – Godzelf die zal behoeden; en geen macht kan zegevieren over God.*

De ziel die in de Goddelijke Wil leeft wordt getooid met een licht gelijk aan dat van God die in haar leeft. Bovendien zal zij in de Hemel meer licht uitstralen dan de anderen en aanleiding zijn voor grote glorie voor de heiligen.

Oh, mijn lieve dochter, bedenk toch wat een sfeer van vrede en heil rond de woorden 'Wil van God' hangt. De ziel die als enige gedachte heeft in deze sfeer te willen leven, ervaart al een verandering. Een goddelijke atmosfeer omgeeft haar; dan ervaart ze hoe ze haar mensheid verliest en zij voelt zich vergoddelijkt. Als ze ongeduldig is zal ze geduldig worden. Als ze hoogmoedig is, zal ze nederig worden, volgzzaam, beminnelijk en gehoorzaam. Kortom, van arm zal ze rijk worden en alle deugden zullen zich ontwikkelen tot een kroon voor die muur, zo hoog dat die onbegrensd is. Daarom raakt de ziel verloren in God, verliest haar eigen grenzen en krijgt die van de Goddelijke Wil”.

deel 7 – 23 februari 1906

Jezus werd totaal genageld aan de Wil van zijn Vader, omdat de kruisiging zijn Vaders Wil was. Hoe Jezus zijn Wil helemaal wilde verliezen om totaal te leven in die van zijn Vader om eerherstel te brengen en de afgoden van het schepsel neer te halen.

Vanmorgen overwoog ik hoe onze Heer aan het kruis genageld werd. Terwijl ik medelijden met Hem had zei de gezegende Jezus: *“Mijn dochter, niet alleen mijn*

handen en voeten werden aan het kruis genageld, maar ook alles van mijn Mensheid, mijn ziel en mijn Godheid. Alles werd genageld aan de Wil van mijn Vader, omdat de kruisiging mijn Vaders Wil was. Bovendien was dit noodzakelijk immers – zonde is zich onttrekken aan de Wil van God, aan alles wat goed en heilig is en door God gegeven; en in zichzelf geloven is één en na verloop van tijd de Schepper beledigen is dat het volgende? Dus om eerherstel te geven voor zulk een vermetelheid en om deze afgod die het schepsel van zichzelf maakt, af te breken, wilde Ik mijn Wil helemaal afstaan en leven van de Wil van de Vader – met als prijs een groot offer”.

deel 7 – 28 februari 1906

De hoogste eer die een schepsel God kan brengen is totaal afhankelijk te zijn van Gods Wil; dan deelt God hem zijn genade mee. Hoe dit gebeurt.

Vanmorgen kwam mijn gezegende Jezus en zei: *“Mijn dochter, de hoogste eer die een schepsel God als zijn Schepper kan brengen is helemaal te vertrouwen op Gods Goddelijke Wil. Dan schenkt God als Hij ziet hoe het schepsel zijn plicht doet, hem zijn genade”.*

Terwijl Hij dit zei straalde de gezegende Jezus een licht uit, wat me deed begrijpen hoe zijn genade wordt meegedeeld. Bovendien begreep ik het volgende: Bijvoorbeeld, de ziel voelt zich tot niets teruggebracht. Zij ziet haar nietigheid, haar ellende, zelfs niet in staat ook maar iets goeds te doen. Dan schenkt God in deze toestand aan de ziel zijn genade en de genade van de waarheid. Bovendien ziet de ziel zichzelf in alles zoals ze werkelijk is, zonder zichzelf te misleiden en met grote helderheid. Dan deelt God – die van nature eeuwige waarheid is en die niet kan bedriegen of bedrogen worden – deze kennis mee aan de ziel; en de ziel wordt door genade wat God van nature is. Dat wil zeggen, de ziel ervaart minachting voor aardse dingen, ziet daarin onbestendigheid en vergankelijkheid, valsheid en verdorvenheid – wat allemaal verdient veracht te worden.

In deze toestand schenkt God de ziel de genade van echte liefde, eeuwige liefde. Hij deelt haar zo zijn schoonheid mee dat Hij de liefhebbende ziel betovert en die wordt vol liefde en vol van Gods schoonheid. Vandaar dat God eeuwige liefde is van nature en de ziel door genade.

Het is niet mogelijk de vele goddelijke eigenschappen te overlopen; ik kan die niet alle behandelen, omdat dat te ver zou voeren. Ik voeg er echter wel aan toe dat genade de ziel bewerkt en haar aanspoort. Bovendien, als de ziel deze waarheden kauwt en ze tot haar voedsel maakt, dan deelt de genade zich mee en neemt haar in bezit. Dat is de reden waarom niet alle zielen deze uitwerking beleven omdat deze waarheden door hun brein schieten als een bliksemflits.

deel 7 – 4 maart 1906

Luisa vraagt zich af of zij in die toestand van slachtofferschap moet blijven. Jezus amuseert zich met zijn antwoord voor haar.

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand zei ik bij mezelf: “Heer, maak nu uw Wil duidelijk – of ik wel of niet in deze toestand moet blijven. Wat hebt U te verliezen als U ja of nee zegt”.

Terwijl ik dit zei, liet de gezegende Jezus zich horen in mijn binnenste en zei: *“Mijn dochter, Ik wil ook dat je deze toestand van slachtofferschap verlaat. Maar... oh, arm kind, als je dat doet... !”* Waarop ik zei: “Vertelt U mij eerst deze toestand te verlaten, en dan weer dat ik het niet moet doen?” Toen zei Jezus: *“Ik zal het je uitleggen. Dwing jezelf, pak je zelf hard aan, zelfs als Ik het niet zou doen. Want een dochter die altijd bij haar vader is moet haar vaders temperament kennen. Ze moet het moment kennen, de oorzaak. Ze moet alles zeer goed overwegen; en zo nodig moet ze haar vader ontraden haar die opdracht te geven”*. Toen antwoordde ik: “Ik deed het niet omdat de gehoorzaamheid het niet toeliet”. Toen zei Jezus zonder me tijd te geven om te antwoorden: *“Als je toestemming wordt gegeven... arme biechtvader als hij die geeft... !”* Ik antwoordde: “Heer, het lijkt of U me op de proef stelt en verwarring wil scheppen, zo erg dat ik in de war raak en niet weet wat te doen”. Jezus antwoordde: *“Ik amuseerde Me alleen maar en speelde met je. Vermaken echtgenoten zich niet met elkaar? Kan Ik datzelfde niet doen met jou?”*

deel 7 – 5 maart 1906

Toen Jezus zag hoe iemand zelfmoord pleegde, liet Hij Luisa delen in zijn bitterheid. Hoe Jezus leed onder de doornenkroon vanwege de menselijke hoogmoed – de moordenaar van lichaam en ziel van het schepsel.

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand bevond ik me plotseling buiten mezelf en dicht bij mijn gezegende Jezus die ik zag als een jong kind dat buitengewoon bedroefd was. Toen zei ik tegen Hem: “Mijn geliefde, zeg me toch eens: Waarom hebt U zo'n verdriet? Wat kan ik doen om U te troosten”? Direct boog het Kindje Jezus voorover om te bidden met zijn gezicht de grond rakend en smeekte dat ik zou zien wat zijn Wil was. Desondanks begreep ik echter helemaal niets. Ik tilde zijn gezichtje op en kuste het verschillende keren.

Toen zei ik: “Mijn liefste, ik begrijp U helemaal niet. Wilt U dat ik de kruisiging onderga?” Hij antwoordde: *“Nee”* Hij nam mijn arm vast en begon de mouw van mijn trui op te rollen, en ik zei: “Wilt U mijn arm bloot zien? Het staat me tegen, maar uit liefde voor U is het goed”.

Plotseling zag ik een man hier uit de stad die, bevangen door wanhoop en gebrek aan

eigenwaarde, zelfmoord pleegde. Toen zei het Kindje Jezus: *“Ik kan zoveel bitterheid niet verwerken; neem jij jouw deel ervan”*. Waarna hij een beetje van zijn bitterheid in mijn mond liet vloeien. Toen begon ik naar die man te rennen om hem te helpen berouw te hebben van zijn slechte daad, maar toen zag ik hoe de duivels hem wegleidden en hem op het vuur legden en hem telkens omkeerden alsof ze hem roosterden. Twee keer slaagde ik erin hem te bevrijden en toen bevond ik me weer in mezelf en smeekte Jezus barmhartig te zijn voor die ongelukkige ziel. De gezegende Jezus keerde terug met zijn doornenkroon die zo hevig in zijn hoofd gedrongen was dat de doornen door drongen tot in zijn mond, Hij zei me: *“Oh, mijn dochter, velen geloven niet dat de doornen zelfs door drongen tot binnen in mijn mond, maar Ik wilde dit verdragen vanwege de menselijke hoogmoed. Ik wilde het ondergaan omdat de menselijke hoogmoed zulk een ernstige zonde is dat die het leven van God in de ziel belemmert en de ziel verwondt. Het schepsel is echter niet voldaan. Zijn hoogmoed gaat zo ver dat het schepsel zijn gevoel van eigenwaarde verliest en lichaam en ziel ombrengt”*. Dit alles heb ik genoteerd vanuit de gehoorzaamheid. Na dit gelezen te hebben bevestigde mijn biechtvader dat een man vanmorgen zelfmoord gepleegd had.

deel 7 – 9 maart 1906

Zielen uit het vagevuur, gezonden om de naties te helpen waar rampen zouden kunnen gebeuren, omdat de mensheid leeft zonder God.

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand zag ik mijn gezegende Jezus en veel zielen van het vagevuur. Deze werden door Jezus gestuurd om de naties te helpen waar het leek of er veel rampen zouden gebeuren; rampen als besmettelijke ziekten, aardbevingen en moorden, omdat de mens – die zichzelf beu is en het leven zonder God – geen kracht meer voelt om te blijven leven.

deel 7 – 13 maart 1906

**Vergelijking: onderdompeling in de zee en leven in de Goddelijke Wil.
Wederkerige behoeften van Luisa en Jezus.**

Vanmorgen, was mijn gezegende Jezus nog niet gekomen en ik zei bij mezelf: “Heer, ziet U niet hoe het leven uit mij wegvloeit? Ik mis U zo erg dat ik voel hoe mijn wezen wordt vernietigd als U er niet bent. Oh, weiger me toch niet wat absoluut noodzakelijk is voor mij. Ik vraag U geen kussen, liefkozingen of gunsten, maar alleen wat noodzakelijk is”.

Terwijl ik dit zei voelde ik me opgenomen in Jezus. Mijn hele wezen verloor zich in

Hem, en ik kon niets anders zien dan wat Jezus me wilde laten zien. Ik voelde me zo gelukkig terwijl al mijn vermogens tot rust kwamen en kalm waren – zoals iemand die in de diepten van de zee alleen water ziet, als hij iets wil zien. Als hij wil spreken zal het water het hem beletten, omdat het zelfs binnendringt in zijn ingewanden. Als hij wil horen zal hij alleen het ruisen van het water horen dat in zijn oren loopt. Er is echter één verschil: In de zee loopt ge gevaar uw leven te verliezen en voelt men zich niet gelukkig. In God daarentegen krijgt men goddelijke leven en geluk.

Toen zei mijn gezegende Jezus: *“Mijn dochter, als je niet zonder Mij kunt en Ik zo noodzakelijk ben voor jou, is dat een teken dat jij ook noodzakelijk bent voor mijn liefde. Dat komt omdat als iemand een ander nodig heeft, dat een teken is dat die ander die persoon ook nodig heeft. Daarom weet ik wanneer Ik moet komen; Ik weet wanneer je Mij nodig hebt. Ik zie hoe intens je behoefte aan Mij is. Ik zie jouw behoefte aan Mij. Terwijl jouw behoefte toeneemt, groeit bovendien diezelfde behoefte in Mij; en Ik zeg tot Mezelf: 'Ik ga naar haar toe om mijn liefde tot rust te brengen'... daarom kom Ik”*.

deel 7 – 17 april 1906

God zal de elementen inschakelen tegen de mens omdat de mens niet wil ophouden met zondigen.

Ik voelde me vanmorgen slecht omdat ik buiten mezelf was en ik kon niets anders zien dan vuur. Het leek of de aarde zich had geopend en steden, bergen en mensen dreigde te verzwelgen. Het leek of de Heer de aarde wilde vernietigen. Op een speciale wijze kon ik drie verschillende plaatsen zien, ver van elkaar af. Eén van deze drie plaatsen was in Italië en daar zag ik drie punten. Zij leken op de krater van drie vulkanen waaruit vuur kwam om de steden met de grond gelijk te maken. Op andere plaatsen opende zich de aarde en werden vreselijke aardbevingen gevoeld.

Ik kon er niet uit op maken of dit nú gebeurde of dat deze rampen zich voltrokken in de toekomst. Wat een verwoesting overal! En de hoofdoorzaak van dit alles is de zonde. De mens wil zich niet overgeven. Het lijkt of hij zich verzet tegen God, en God zelf zal de elementen als wapens inzetten tegen de mens – water, vuur, wind en zo veel andere dingen die de dood van tallozen zal veroorzaken.

Wat een opschudding! Terwijl ik deze angstaanjagende en pijnlijke taferelen gadesloeg had ik welke pijn dan ook willen ondergaan om de Heer te behagen. Toen verscheen Jezus, maar wie kan beschrijven hoe? Ik zei iets om Hem te kalmeren maar Hij schonk niet direct aandacht aan mij. Nadien zei Hij: *“Mijn dochter, Ik vind nergens rust in mijn schepping. Laat me alsjeblieft rusten in jou. Jij rust in Mij en wees kalm”*.

deel 7 – 25 april 1906

Jezus geeft al zijn lijden en alles van zichzelf aan Luisa. Luisa gebruikt dit om de kastijdingen tegen te houden die Jezus wil zenden.

In mijn gebruikelijke toestand kon ik zien hoe mijn gezegende Jezus binnenin mij heel verdrietig was en de kruisiging onderging. Daar ik met Hem mee leed zei Hij: *“Mijn dochter, alles is van jou. Mijn lijden en alles van Mij”*. Later zei Jezus: *“Mijn dochter, wat doen de schepselen! Wat dorsten zij naar zonde en bloed! Daarom wil Ik niets anders doen dan vuur spugen op de aarde en zo alles verbranden”*. Na deze woorden voelde ik Jezus binnenin mij alsof ik Hem had vastgebonden en Hij herhaalde telkens weer: *“Laat me begaan, want Ik kan het niet binnen houden”*. En ik: *“Ik wil het niet Heer; ik wil het niet”*. Terwijl ik dit zei, voelde ik mijn hart breken van tederheid bij het zien van Jezus minzaamheid ten opzichte van een zondige ziel zoals ik. Toen begreep ik zo vele dingen over de goddelijke goedheid, maar ik weet niet hoe ik het juist uit moet leggen.

deel 7 – 26 april 1906

Jezus heeft het liefste dat Luisa met Hem in vrede leeft, en niet bedroefd vanwege anderen die haar kastijdingen toonden. Een priester geeft een preek over kastijdingen; en Luisa ontdekt na de beschrijving van 'een hart dat namens allen liefheeft' dat de priester Jezus zou kunnen zijn.

In mijn gebruikelijke toestand kon ik horen hoe er mensen rond mijn bed waren. Zij wilden dat ik de kastijdingen zag die zich afspeelden over de wereld; het waren aardbevingen en oorlogen en andere dingen die ik niet zo goed begreep. Zij vroegen me of ik bij de Heer wilde bemiddelen, zodat Hij medelijden had met iedereen. Het leken me heiligen, maar dat kan ik niet zeker zeggen. Terwijl dit gebeurde, bevond ik me buiten mezelf en ik hoorde dat de gezegende Jezus tegen hen zei: *“Val haar niet lastig en maak haar niet bedroefd door haar deze pijnlijke taferelen te laten zien. Laat haar in vrede zijn samen met Mij”*. Toen gingen zij weg en ik bleef denken over wat er in de wereld gebeurde.

Nadien bevond ik me weer buiten mezelf en ik zag een priester die een preek hield over de aardbevingen en over de gebeurtenissen van de laatste dagen, en hij zei: *“De Heer is erg boos en ik geloof dat de kastijdingen voorlopig niet zullen ophouden”*. Toen zei ik: *“Wie weet worden we wel gespaard?”* De priester was zo ontroerd dat ik zijn hart heel snel kon horen kloppen en zijn hartenklop weerklonk in mijn eigen hart. Ik wist niet wie hij was; maar ik voelde dat hij me iets wilde duidelijk maken, wat ik niet verstond en hij zei: *“Hoe kunnen ernstige dingen als ondergang en dood de mensen overkomen als er een hart is dat liefheeft voor allen? Hoogstens kunnen ze*

geschokt worden maar zonder veel schade”. Toen ik hoorde 'een hart dat liefheeft voor allen', raakte ik ontroerd en ik weet niet waarom, maar ik zei: “Wat zegt u, een hart dat liefheeft voor alles”? Niet alleen bemint dat voor allen maar dat lijdt, dankt, aanbidt en eerbiedigt de heilige wet voor allen. Het is daarom dat ik niet geloof dat er ware liefde kan zijn voor een persoon als men hem niet de liefde en voldoening schenkt die hem gegeven moet worden door ieder ander. Op die manier kan de geliefde in deze persoon alles vinden wat goed is en al de tevredenheid die gevonden moet worden in iedereen”. Terwijl hij naar me luisterde raakte hij meer ontroerd; en ontvlamd in liefde kwam Hij naar me toe en wilde me omhelzen; maar ik was bang en had spijt dat ik zo had gesproken. Mijn hart klopte onder invloed van zijn hartenklop zelfs harder. Bovendien leek hij toen te veranderen, alsof hij onze Heer was, maar daar ben ik niet zeker van. Bovendien zei hij omdat ik zijn omhelzing niet kon ontlopen: “Iedere morgen zal ik je komen bezoeken en zullen we samen ontbijten”. In deze toestand bevond ik me weer in mezelf.

deel 7 – 29 april 1906

Als de ziel helemaal aan God toebehoort en leeg is van al het andere, keert zij terug naar het goddelijk centrum waar zij vandaan kwam en krijgt in haarzelf al de goddelijke kleuren. Hoe dit lijkt op water dat voortdurend stroomt.

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand, kwam Jezus, vervulde me met zijn aanwezigheid en zei: *“Mijn dochter, de ziel die leeg is, lijkt op stromend water dat alleen ophoudt met stromen als het terugkeert naar het centrum waar het vandaan kwam. Verder kan het omdat het water kleurloos is, al de kleuren krijgen die erin vervat liggen.*

Dus de lege ziel gaat altijd weer naar het goddelijk centrum waar ze vandaan kwam en ze houdt daarmee alleen op wanneer ze helemaal gevuld is. Zij behoort totaal aan God omdat ze ontledigd is van al het andere en niets van het goddelijke Wezen zal haar ontbreken. Bovendien ontvangt zij omdat ze kleurloos is, al de goddelijke kleuren in zichzelf. Alleen de ziel die ontledigd is van alles behalve God, begrijpt dingen zoals die in waarheid zijn – bijvoorbeeld, hoe kostbaar het lijden is, het ware goed van de deugden en de noodzaak van de Eeuwige. Om iets lief te hebben is het immers absoluut nodig om die dingen te verwerpen die het tegenstelde zijn van wat wordt bemind. Het unieke is dat alleen de ziel die van alles ontledigd is behalve van God, degene is die zo veel geluk zal bereiken”.

deel 7 – 4 mei 1906

Jezus houdt zoveel van Luisa dat Hij haar tranen op zijn gelaat aanbrengt. Hoe Jezus wil dat Luisa alles duidelijk maakt wanneer ze schrijft.

Ik was bedroefd omdat ik mijn lieflijke Jezus niet duidelijk had gezien. Degene die mijn leven is bemint me niet langer. Oh, wat voelde mijn hart een verscheurende pijn! Ik wist niet wat te doen om mezelf te bevrijden van deze gedachte en ik hilde bittere tranen. Waarop ik tegen Jezus zei: Zelfs als U me niet meer zo liefhebt als tevoren, zal ik U meer dan ooit beminnen. Na lang wachten, kwam Jezus. Hij nam bovendien mijn tranen en bracht die aan op zijn gelaat. Ik wist niet waarom hij dit deed, maar later verstond ik de reden: die speciale gedachte had mij Hem meer doen beminnen! Dit had Hem zo behaagd dat Jezus zei: *“Wat, wat! Ik hou niet van je? Ik hou zoveel van je dat Ik zelfs rekening houdt met je tranen en Ik breng die aan op mijn gelaat om Me te behagen”*.

Later vervolgde Jezus: *“Mijn dochter, Ik wil dat je preciezer bent, nauwkeuriger; en als je schrijft moet alles verduidelijkt worden. Ik zeg dit omdat je bij tijden sommige dingen weg laat en deze dingen zullen anderen helpen”*. Toen ik dit hoorde, raakte ik in de war, omdat het waar is dat ik soms niet alles opschrijf. Ik heb echter zo'n afkeer om deze paar dingen te noteren dat alleen de wonderen die de gehoorzaamheid weet te bewerken, mij kunnen overhalen terwijl ik vanuit mijn eigen wil zelfs geen woord zou kunnen opschrijven. Moge alles voor Gods glorie zijn en voor mijn eigen verwarring.

deel 7 – 6 mei 1906

Materieel brood is voedsel en leven voor het lichaam; God is voedsel en leven voor de ziel. Als schepselen God vervloeken wordt dat door de Heer beantwoord met kastijdingen.

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand voelde ik me neerslachtig omdat ik Jezus moest ontberen. Toen kwam Hij met brood in zijn hand alsof Hij me daarmee wilde voeden. Waarop Hij, na mij gevoed te hebben zei: *“Mijn dochter, net zoals materieel brood voedsel en leven voor het lichaam is – er is geen cel van het lichaam dat geen leven krijgt van brood – zo is God voedsel en leven voor de ziel. Dientengevolge is er geen deeltje van de ziel dat geen voedsel en leven ontvangt van God. Dus moet de ziel totaal gevoed worden door God. Daarom moet zij haar verlangen, haar genegenheid, haar neigingen, haar liefde voeden. Kortom, zij moet in God haar voedsel vinden en kan geen enkel ander voedsel tot zich nemen dan God. Maar oh, hoe velen willen hun ziel voeden met alle soorten vuiligheid en wulpsheid!”* Na deze woorden ging Jezus weg.

Later bevond ik me in een kerk waar veel mensen waren. Ze zeiden: “Vervloekt, vervloekt alsof zij de gezegende Heer wilden vervloeken en ook de schepselen. Ik kan dit alles niet uitleggen. Ik kan alleen zeggen dat dit gevloek de verwoesting van God in hen betekende en God die hen vernietigde en ik weende vanwege dit gevloek.

Nadien zag ik een altaar en een priester die de Mis opdroeg alsof hij de Heer was en dat voor die mensen die Hem vervloekt hadden. Plechtig en vol gezag zei Hij: *“Vervloekt zijt gij, vervloekt zijt gij”*. Hij herhaalde deze woorden minstens twintig keer. Terwijl Hij dit zei, leek het of duizenden mensen ten slachtoffer vielen door revoluties, aardbevingen, vuur en water. Bovendien leek het of deze kastijdingen voorafgingen aan naderende oorlogen. Ik huilde en Jezus kwam naar me toe en zei: *“Mijn dochter, wees niet bang! Jij vervloekt niet, nee! Tegen jou zeg Ik: Gezegend, gezegend, duizend maal! Jij weent en bidt voor al deze dorpen”*.

deel 7 – 7 mei 1906

Jezus spreekt over het slachtofferschap.

Vanmorgen na de H. Communie kon ik de gezegende Jezus in mijn binnenste zien en ik zei Hem: “Mijn liefste Jezus, kom naar buiten. Kom naar buiten dat ik U kan liefkozen, kussen en tegen U kan praten”. Hij deed een teken met zijn hand en zei: *“Mijn dochter, Ik wil niet naar buiten komen. Ik doe iets goeds hier binnenin jou. Als Ik naar buiten kom uit je mensheid, die tederheid bevat, medeleven, zwakte en verlegenheid, zou het zijn of Ik mijn eigen levende Mensheid verliet. Omdat Jij dezelfde slachtofferrol vervult, moet je de zwaarte van de pijnen van anderen voelen. Ik zal naar buiten treden, ja, maar als God zonder Mijn Mensheid; en mijn rechtvaardigheid zal haar taak op zich nemen om schepselen naar behoren te straffen”*. En het leek of Hij bij me binnendrong. Ik bleef Hem zeggen: “Heer, ga weg! Spaar uw kinderen, uw eigen ledematen, uw beeld!” En met een gebaar herhaalde Hij: *“Ik wil er niet uit! Ik wil er niet uit”*. Hij herhaalde dit verschillende keren en Hij besprak zoveel dingen met mij over wat zijn Mensheid inhoudt; maar ik houd het voor mezelf, omdat ik niet weet hoe dat in woorden uit te drukken. Ik wil dit niet opschrijven, maar ik moet gehoorzamen. Fiat! Altijd Fiat.

deel 7 – 15 mei 1906

De ziel is als een spons: als ze zich ontledigt, wordt ze totaal vervuld van God.

In mijn gebruikelijke toestand voelde ik me buitengewoon bedroefd vanwege het ontberen van mijn gezegende Jezus. Ik was moe en voelde me zwak door gebrek aan kracht. Nauwelijks had Hij zich laten zien in mijn binnenste of Hij zei: *“Mijn kind, de ziel moet zich voortdurend beheersen, omdat de ziel is als een spons. Als ze zich bedwingt raakt ze vervuld van God, en als ze vol is van God voelt ze Gods leven binnen in zichzelf. Daarom voelt zij liefde voor de deugd en geneigdheid tot het heilige. Zij voelt zich overwonnen en getransformeerd in God. Als ze zich niet beheerst zal ze vol van zichzelf blijven en daarom alles voelen wat een verdorven*

natuur bevat. Alle ondeugden zullen volgen: hoogmoed, jaloezie, ongehoorzaamheid, onzuiverheid etc”.

deel 7 – 18 mei 1906

Luisa lijdt om Jezus wat rust te geven in zijn lijden.

Mijn lichaam en ziel leden verschrikkelijk, toen ik mijn gezegende Jezus binnenin me zag. Hij rustte en sliep vredig. Ik riep Hem, maar Hij schonk me geen aandacht. Een ogenblik later zei Hij: *“Mijn dochter, verstoor mijn rust niet. Is het niet altijd jouw bedoeling in jouw mensheid te lijden samen met mijn lijden, in plaats van alles wat Ik moest lijden in mijn Mensheid toen Ik in leven was? In mijn plaats te lijden, mijn ledematen wat te verlichten en Mij vrij te houden”?* Ik antwoordde: *“Ja, Jezus, dit zijn de intenties van al mijn lijden”.* Toen antwoordde Hij: *“Welaan, dan terwijl jij lijdt zal Ik rusten”.* Terwijl Hij dit zei, viel Jezus hoorbaar in slaap – en nadien verdween Hij.

deel 7 – 13 juni 1906

Jezus geeft Luisa de raad rustig te zijn, opdat juist in het naar elkaar kijken wederzijds begrip ontstaat. De ziel die God het meest lief heeft is Hem het meest nabij; hoe een ziel alles wil geven en doen om die nabijheid te verkrijgen.

Ik ervaar veelvuldig ontbering. Meestal laat Jezus zich binnenin mij zien, rustend en slapend, zonder een woord te zeggen; en als ik klaag zegt Hij: *“Dat dwaze klagen. Je bezit me in de intimiteit van je binnenste, wat wil je nog meer?”* Of elders zegt Hij: *“Als je Me volledig bezit binnenin je, waarom ben je dan bedroefd? Ik spreek dan misschien niet met je, maar alleen al door elkaar aan te kijken is er al wederzijds begrip”.* Of op een ander moment, als Hij niet verschijnt met een kus, een omhelzing, wat tederheid en als Hij ziet dat ik niet in vrede ben, berispt Hij me streng met de woorden: *“Je ongenoegen mishaaft Me. Als je niet kalmeert zal Ik je echt kwaad maken – Ik verberg Me totaal zodat je Me helemaal niet meer ziet”.* Wie kan de bitterheid van Mijn ziel verwoorden? Het is beter rustig te worden en voort te gaan. Vanmorgen zag ik Jezus een momentje en ik voelde dat ik buiten mezelf was. Ik kan niet zeggen of ik in het paradijs was; toch waren de heiligen één en al licht en vol liefde. Ofschoon zij zelfs allen vervuld waren van liefde, was de liefde die de één toonde toch niet hetzelfde als de liefde van de anderen. Bovendien wilde ik, in hun midden verblijvend, hen allen overtreffen in liefde. Mijn na-ijverig hart wilde er niet onder lijden dat de anderen mij evenaarden en ik wilde de eerste zijn om Hem lief te hebben. Het kwam me immers voor dat de ziel die het meest lief heeft dicht bij God is en het meest door Hem wordt bemind. Oh, de ziel zou alles willen geven en tot het

uiterste willen gaan – zonder zich zorgen te maken over leven of dood – om dichter bij God te zijn en een klein beetje meer dan de rest door de Allerheiligste bemind te worden. Na een korte tijd trok een onweerstaanbare kracht me weer terug in mezelf.

deel 7 – 15 juni 1906

Goddelijke leven bestaat uit liefde. Vanuit een kleine vonk moet Luisa een groot vuur maken om uiting te geven aan Gods liefde.

Na lang wachten kwam mijn gezegende Jezus en zei: *“Mijn dochter, je zou kunnen zeggen dat goddelijke leven al haar leven ontvangt uit de liefde. Liefde maakt dat het zich voortplant, liefde brengt liefde teweeg; liefde schept, liefde behoudt: liefde voegt voortdurend leven toe aan al het werk. Dus als goddelijke leven geen liefde heeft, werkt het niet; en heeft het geen leven. Dientengevolge zijn schepselen alleen maar vonken van Gods grote liefdevuur. Bovendien ontvangt hun leven leven en de bekwaamheid om vanuit deze vonk te werken. Dientengevolge krijgt het menselijk leven leven uit de liefde. Niet iedereen echter benut deze liefdesvonk om te volbrengen wat mooi, goed en volmaakt is. Velen willen het eerder gebruiken uit eigenliefde: liefde voor de schepselen, liefde voor weelde en zelfs voor liefde voor beestachtige dingen tot zeer groot ongenoegen van hun Schepper, die, na deze vonken onttrokken te hebben aan zijn grote vuur, ernaar verlangt om die allen verheerlijkt weer in Zichzelf op te nemen, als zo vele beelden van zijn goddelijk leven. Ach, hoe weinigen volgen hun Schepper na. Heb Mij daarom lief, mijn liefste en verzeker Mij dat zelfs je adem een voortdurende act van liefde is voor Mij. Zo kan jouw vonk een vuurtje worden en uiting geven aan de liefde van je Schepper”.*

deel 7 – 20 juni 1906

Hoe alles moet worden teruggebracht tot één vlam, die de ziel transformeert in licht wat wordt opgenomen in het goddelijk Licht. Terwijl zij de volledige kruisiging van ziel en lichaam ondergaat, wordt aan Luisa haar lichtje getoond dat gereed is om losgemaakt te worden van haar vlam om opgenomen te worden in Jezus' licht.

Ik had veel pijn zowel in mijn ziel als in mijn lichaam. Ik had hoge koorts die mijn lichaam zo verhitte dat ik tenslotte slopende koortsaanvallen kreeg en ik was bereid te sterven omdat mijn gezegende Jezus niet kwam. Nadien trad ik buiten mezelf. Ik was genageld aan het kruis. Niet zoals de andere keren alleen aan handen en voeten, maar ook in ieder bot zat een spijker. Tegelijkertijd kon ik bovendien mijn gezegende Jezus zien, omgeven door een groot licht. Maar oh, wat had ik veel pijn! Bij de minste

beweging voelde ik me opengereten door de spijkers en ieder moment leek het of ik ging sterven. Ik gaf mezelf over en ging op in de Goddelijke Wil en ik voelde hoe Die de sleutel was die toegang gaf tot alle goddelijke schatten. Dat gaf me de kracht niet alleen om deze lijdenstoestand te verdragen, maar ook om tevreden en gelukkig te zijn. De spijkers leken vuur teweeg te brengen en ook ik brandde, totaal opgenomen in dit vuur. Mijn gezegende Jezus zag me en had medelijden met me.

Toen zei Hij: *“Mijn dochter, alles moet teruggebracht worden tot één enkel punt: dat wil zeggen, het moet één vlam worden. Bovendien brengt deze vlam, als die gezuiverd wordt een zuiver licht teweeg – als een zon net zoals je rondom Mij ziet. De ziel die getransformeerd is in licht kan op deze manier niet ver zijn van het goddelijke Licht. Nog sterker, mijn eigen Licht, neemt haar op in Zichzelf en neemt haar mee naar de Hemel. Daarom, houd moed; het is de totale kruisiging van ziel en lichaam die je nu ondergaat. Zie je niet dat jouw licht op het punt staat uit de vlam te komen om naar mijn licht te gaan dat wacht om het jouwe in het mijne op te nemen”*.

Terwijl Jezus dit zei, zag ik mezelf en ontdekte binnenin mij een grote vlam. Vanuit deze vlam kwam een kleine vlam van licht dat op het punt stond om zich af te scheiden en de vlucht te nemen. Wie kan mijn geluk verwoorden bij de gedachte dat ik door te sterven voor altijd samen met mijn Leven en mijn Centrum, met mijn Allerhoogste en enige God kon zijn. Het is voldoende te zeggen dat ik me nu al in het Paradijs voelde.

deel 7 – 22 juni 1906

Luisa wordt bekleed met het gewaad van bescherming dat iedereen omgeeft. Vanwege het misbruik in de wereld wil Jezus dit gewaad open doen om de goddelijke toorn te ontladen.

In mijn gebruikelijke toestand, met de pijnen zoals gewoonlijk, kwam mijn gezegende Jezus en toonde me een gewaad vol versieringen, zonder naad of opening, wat me totaal bedekte. Toen zei Hij: *“Geliefde, dit gewaad is gelijk aan het mijne, Ik heb je ermee bekleed omdat Ik je heb gekozen als slachtofferziel en omdat je hebt gedeeld in de pijnen van de Passie. Dit kleed is een bescherming tegen de wereld. Bovendien deelt iedereen in die bescherming, zo zonder naad of opening. De wereld met haar misbruiken verdient het echter niet beschermd te worden door dit kleed; en Ik zal hun de zwaarte van de goddelijke toorn laten voelen. Daarom sta Ik op het punt dit kleed te openen om mijn rechtvaardigheid te kunnen uiten die lange tijd is tegengehouden door deze bekleding”*.

Opdat moment leek het of het licht dat ik de voorbije dagen had gezien binnenin dit kleed was en de Heer wachtte op 't ogenblik dat Hij het opnam in Zichzelf.

deel 7 – 23 juni 1906

Luisa's gehoorzaamheid aan haar biechtvader houdt haar als slachtofferziel levend op aarde, ook al zou ze liever willen sterven om bij God te zijn.

Ik bleef me ziek voelen; en na mijn biechtvader verteld te hebben wat ik hierboven beschreef, had ik moeite met de gehoorzaamheid. Oh, heilige God, U bent de enige die weet hoe ik leef. Ik sterf voortdurend; en mijn enige troost zou zijn te sterven, om nieuw leven te vinden in U! Maar mijn biechtvader zei dat hij niet kon toestaan dit aan onze Heer te vragen. Wat een bittere pijn! Oh, gehoorzaamheid, hoe vreselijk en sterk zijt gij! Ge wilt uzelf altijd maken tot een wrede beul. Zeer dikwijls wilt u dat ik voortdurend sterf zonder mij toe te staan nu meteen voor altijd in God te leven.

Nadien zag ik in mijn gebruikelijke toestand onze Heer en mijn biechtvader. Mijn biechtvader vroeg Jezus mij niet te laten sterven; en ik, bang dat Hij zou luisteren naar het verzoek van mijn biechtvader, begon te huilen. Toen zei de Heer tot mij: *“Mijn dochter, kalmeer! Kwel Me niet met je huilen. Ik heb alle reden om je naar Me toe te halen, omdat Ik de wereld wil kastijden; en alleen vanwege jou en je lijden ben Ik gebonden en niet in staat om te doen wat Ik wil. Je biechtvader heeft ook zijn reden om je op aarde te houden, want wat zou ervan de wereld worden in de toestand waarin die zich bevindt. Wat zal ervan worden als niemand die wil beschermen. Moed! Zoals de zaken nu liggen ben Ik meer geneigd om naar jou te luisteren dan naar je biechtvader. Bovendien weet Ik zelf wel hoe Ik zijn wil kan veranderen”.*

Later bevond ik me weer in mezelf. Ik dacht er niet over dit op te schrijven omdat het niet nodig leek want, toen ik mijn biechtvader samen met Onze Heer zag, was ik er al van overtuigd dat Hij alles wist wat ervan te weten viel.

deel 7 – 24 juni 1906

Jezus toont Luisa een lichtboog (haar ziel) waaruit een pijl komt. (de dood waarnaar zij verlangde).

Mijn biechtvader die had gelezen wat ik gisteren had opgeschreven was ongerust. Hij wilde namelijk absoluut dat ik me verzette tegen de Heer en Hem zou zeggen dat de gehoorzaamheid niet wilde dat ik zou sterven. Ik voelde me daar echter slecht bij omdat de gedachte Jezus zoveel te moeten missen me levend verbrandde en me naar de Hemel deed verlangen. Het al te menselijke in mij verzette zich tegen de gehoorzaamheid. Mijn arme ziel ging gebukt onder een enorm gewicht en ik wist niet wat ik moest beslissen.

Toen kwam onze Heer. In zijn handen hield Hij een licht in de vorm van een boog en

uit deze lichtboog kwam een pijl. Bovendien werd het licht opgenomen in Jezus. Toen verdween Jezus zonder mij de tijd te geven om Hem te zeggen wat de gehoorzaamheid mij wilde laten zeggen. Overigens begreep ik dat de boog mijn ziel was en de pijl de dood waarnaar ik verlangde.

deel 7 – 26 juni 1906

Jezus in de gedaante van een kind heeft medelijden met Luisa en schenkt haar de moed om te leven met zijn kussen.

In mijn gebruikelijke toestand kwam mijn biechtvader en drong aan te gehoorzamen om niet te willen sterven! Nadien kwam Jezus in de gedaante van een kind en ik maakte Hem mijn twijfels duidelijk over alles wat Hij mij gezegd had over gehoorzaamheid. Terwijl Jezus me liefkoosde en medelijden met me had gaf Hij me kussen. Met deze kussen gaf Hij me de moed om te blijven leven. Nadien trof ik me weer aan in mezelf en voelde opnieuw levenskracht in mijn mens-zijn.

Alleen God kan deze mentale pijn verstaan die ik niet weet te beschrijven. Ik hoop tenminste dat de Heer meer licht werpt op dit soort gehoorzaamheid en me ook vergeeft als ik van de pijn zo'n nonsens uitkraam.

deel 7 – 2 juli 1906

Jezus toont Luisa een ring aan zijn vinger met juwelen van haar lijden.

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand kwam Jezus en zei: *“Mijn dochter, Ik wil je waarlijk naar de Hemel brengen, omdat Ik vrij wil zijn Mij te uiten wat betreft de wereld”*. Het kwam me voor dat Jezus me op de proef wilde stellen, omdat de gehoorzaamheid het anders wilde.

Toen ik zo dacht, toonde Jezus me zijn hand waaraan een prachtige ring schitterde. Bovenop de ring zat een witte edelsteen met erom heen een ketting van gouden ringen die de hand van onze Heer sierden. Hij toonde het aan alle kanten, zo zeer behaagde het Hem.

Nadien voegde Hij er aan toe: *“Met je lijden heb je dit de afgelopen paar dagen voor Mij gemaakt; nu maak Ik er één voor jou die zelfs nog mooier is”*.

deel 7 – 3 juli 1906

De goddelijke Wil is rust en paradijs voor de ziel en voor God. De Goddelijke Wil is de enige sleutel om de schatten van de goddelijke geheimen te openen, en maakt de ziel vertrouwd met Gods huis.

Na de heilige Communie ontvangen te hebben voelde ik me innig verenigd met mijn allergoddelijkste Jezus. Terwijl Hij me omhelsde rustte ik bovendien in Hem en Hij in mij. Even later zei Hij: *“Mijn liefste, de ziel die leeft in mijn Wil heeft rust, omdat de Goddelijke Wil alles voor haar doet; en Ik vind, terwijl Ik voor haar werk mijn heerlijkste verpozing. Dientengevolge is Gods Wil rust voor de ziel en God rust in de ziel, Terwijl de ziel rust in mijn Wil is zij altijd verbonden met mijn mond en ontvangt zo het goddelijk leven dat voortdurend voedsel voor haar is.*

De wil van God is het paradijs van de ziel op aarde. Verder is de ziel die in de Wil van God leeft, op aarde het paradijs van God. De Wil van God is de enige sleutel voor de schatten van de goddelijke geheimen en maakt de ziel vertrouwd met Gods huis alsof zij de eigenaar is”.

Wie kan zeggen wat ik verstond van deze Goddelijke Wil? Oh, Goddelijke Wil, hoe wonderbaar, beminnelijk, begerenswaardig en prachtig zijt Gij! Bovendien moet ik zeggen dat ik, als ik me in U bevind, voel hoe ik mijn eigen ellende en al mijn kwaad kwijt raak. Daar komt nog bij dat ik een nieuw wezen word met alle goddelijke goederen.

deel 7 – 10 juli 1906

Jezus geeft zich helemaal aan wie zich helemaal aan Hem geeft.

In mijn gebruikelijke toestand kwam Jezus even bij me en zei: *“Mijn dochter, wie zich helemaal aan Mij geeft verdient dat Ik me helemaal aan hem geef. Ik stel me helemaal tot jouw beschikking”.* Ik vroeg Hem niets. Ik zei alleen: *“Mijn liefste, ik wil niets hebben. U bent genoeg voor mij, want als ik U heb, heb ik alles”.* Jezus antwoordde: *“Je weet heel goed hoe je moet vragen, omdat je niets verlangt, heb je alles”.*

deel 7 – 12 juli 1906

Ons lijden raakt God; en iedere keer dat hij geraakt wordt, geeft God iets goddelijks aan het schepsel.

Na veel geleden te hebben wachtte ik op Jezus, moe en krachteloos. Toen kwam Jezus en zei: *“Mijn dochter, al het lijden is voor het schepsel als een lans die het schepsel aan de ene kant doorboort en aan de andere kant raakt die lans God. Bovendien geeft God als Hij voelt dat Hij geraakt wordt telkens als Hij dat voelt iets goddelijks aan het schepsel”*.

deel 7 – 17 juli – 1906

Jezus schenkt aan wie leeft in de Goddelijke Wil de sleutel van zijn schatkamer en voorrang bij de deelname aan alle genaden. Als degenen die niet in de Goddelijke Wil leven iets krijgen is dat dankzij degenen die in de Goddelijke Wil leven.

Vanmorgen zag ik mijn gezegende Jezus met wat sleutels in zijn hand en Hij zei: *“Mijn dochter, dit is de sleutel van mijn Wil. Het is passend dat wie in mijn Wil leeft deze sleutel heeft om mijn schatkamer te openen en te sluiten naargelang zij graag willen. Bovendien zijn mijn schatten naar believen voor hen beschikbaar, omdat zij, levend in mijn Wil, beter voor deze schatten zullen zorgen dan voor hun eigen bezittingen; want wat van Mij is is van hen, en zij zullen niets verkwisten. Bovendien geven zij iets aan anderen en nemen voor zichzelf waarvan zij weten dat dat Mij eer en glorie geeft. Dit is de reden waarom Ik jou deze sleutel geef. Wees zuinig op mijn schatten”*.

Terwijl Jezus dit zei voelde Ik me helemaal ondergedompeld in de Goddelijke Wil en ik kon niets anders zien. Ik bracht de hele dag door in dit paradijs van zijn Wil. Wat een geluk, wat een vreugde! Nog steeds in deze sfeer zei de Heer me 's nachts: *“Kijk, mijn liefste, voor wie in mijn Wil leeft is er geen genade vanuit mijn Wil voor alle schepselen van Hemel en aarde, waarvan zij niet als eerste haar deel krijgt. Dit is logisch, omdat wie in het huis van de Vader leeft overvloedig deelt in zijn goederen. Bovendien als degenen die niet in zijn huis leven iets krijgen is dat dankzij degenen die er wel in leven”*.

deel 7 – 21 juli 1906

Hoe de intentie de acten zuivert. Zij zijn vol licht als ze gedaan worden met oprechtheid en om God te behagen; anders zijn ze duisternis.

Toen Hij kwam zei mijn gezegende Jezus: *“Mijn dochter, alle menselijke acten – al zijn ze heilig – die niet voor Mij gedaan worden met een bijzondere intentie, komen uit de ziel vol duisternis. Wanneer zij echter worden gedaan met een oprechte intentie om Mij te behagen dan komen zij uit het volle licht omdat de intentie de acten zuivert”*.

deel 7 – 27 juli 1906

Hoe het kruis de bruidsschat is die Jezus aan de ziel geeft. Wie de kruizen aanvaardt, aanvaardt de verloving. Wie de kruizen weigert, verliest zowel de bruidsschat als de verloving.

Terwijl ik vanmorgen mijn aanbiddelijke Jezus genageld aan het kruis zag, vroeg ik mezelf af: “Wat waren Jezus' gedachten toen Hij het kruis ontving?” Toen zei Jezus: *“Mijn dochter, Ik omhelsde het kruis alsof het mijn dierbaarste schat was. Dat is zo omdat Ik in het kruis een bruidsschat gaf aan de zielen. Ik sloot een huwelijk met hen. Toen Ik naar het kruis keek, de lengte en de breedte zag – kreeg Ik er plezier in, omdat Ik zag hoe het genoeg bruidsschatten bevatte voor al mijn bruiden. Bovendien hoefde niemand bang te zijn voor een huwelijk met Mij, omdat Ik in mijn eigen handen het kruis had en de prijs van hun bruidsschat. Om deze reden huw Ik de ziel op één voorwaarde: als zij de geschenken aanvaardt die Ik haar geef n.l. de kruizen, is dat een teken dat ze Mij aanvaardt als haar bruidegom. Het huwelijk is voltrokken en Ik schenk de ziel een bruidsschat.*

Als de ziel daarentegen deze geschenkjes niet aanvaardt, dat betekent dat zij zich niet neerlegt bij mijn Wil, dan gaat het niet door en hoeveel Ik haar een bruidsschat wil geven, kan Ik het niet. Dat komt omdat het voor een huwelijk noodzakelijk is dat beide partijen, de ziel en Ik, het eens zijn. Dus als de ziel mijn gaven niet aanvaardt betekent dat dat zij mijn verloving niet wil accepteren”.

deel 7 – 28 juli 1906

Jezus verdedigt de vrijmoedigheid van Luisa's liefhebbende vrijheid tegenover Hem.

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand kwam mijn gezegende Jezus een ogenblikje. Toen ik Hem zag omhelsde ik Hem, maar zeer innig – alsof ik Hem in mijn hart wilde insluiten. Tegelijkertijd zag ik enkele mensen rond mijn bed en zij zeiden: “Kijk toch eens hoe brutaal zij is, wat een vrijheden zij zich veroorlooft. Bovendien als iemand haar met zo veel vertrouwen bejegt, krijgt ze niet langer de achting, de waardering en het respect dat ze zou moeten krijgen. Toen ik dit hoorde kreeg ik een kleur van verlegenheid, maar ik kon mijn houding niet veranderen”. Toen zei de Heer hun: *“Men kan alleen zeggen dat iets werkelijk geliefd is en gerespecteerd wordt als iemand het in bezit wil nemen. Als men dat niet wil, betekent het dat het niet bemind wordt. Bovendien wordt het, als het niet gewaardeerd wordt ook niet geacht en gerespecteerd.*

Bijvoorbeeld weelde. Als we willen weten of iemand daarop gesteld is, kunnen we alleen al door over weelde te spreken, zien hoeveel achting en respect iemand heeft

voor rijke mensen om geen andere reden dan omdat ze rijk zijn en hoe die persoon graag grote weelde wil bezitten. Als iemand niet van weelde houdt daarentegen zal alleen daarover spreken hem al vervelen. Zo gaat dat altijd. Dientengevolge verdient zij geprezen te worden in plaats van belasterd. Als ze Mij immers wil bezitten betekent dat dat ze Mij liefheeft, Mij hoogacht en Mij waardeert, als ook groot respect voor Me heeft”.

deel 7 – 31 juli 1906

Jezus spreekt over enkelvoudigheid. Hoe de enkelvoudige ziel, net zoals licht, overal doordringt en niet bevuild wordt; verlicht als zij is, verenigt ze zich gemakkelijk met het licht van God.

In mijn gebruikelijke toestand kwam mijn gezegende Jezus even, omhelsde me en zei: “Mijn dochter, enkelvoudigheid is voor de deugd als kruidenrij voor voedsel. Voor de ziel die helder en enkelvoudig is, zijn er geen sleutels of deuren om in Mij binnen te komen of Ik in haar. Dat komt omdat zij overal in Mij kan binnentreden en Ik in haar. Liever gezegd, zij treft zich zelf in Mij aan zonder binnen te gaan, omdat haar enkelvoudigheid met de mijne overeenkomt. Ik ben de zeer enkelvoudige Geest en daarom ben Ik overal; niets en niemand gaat buiten Mij om.

De heldere, enkelvoudige ziel is als zonlicht dat ondanks de wolken of ondanks dat haar stralen stoten op wat vuil, altijd licht blijft, licht geeft aan allen en nooit verandert. Zo kan de enkelvoudige ziel vernedering en ongenoegen incasseren, maar zij houdt niet op licht te zijn voor zichzelf en voor wie haar vernedert. Als zij kwaad ziet wordt zij daardoor niet aangetast; zij blijft altijd licht en verandert nooit. Dat komt omdat enkelvoudigheid de deugdzaamheid is die het meest overeenkomst vertoont met het goddelijk Wezen; en alleen door deze deugdzaamheid gaat de ziel delen in de andere goddelijke wezenheden.

In de enkelvoudige ziel bestaan er geen belemmeringen of hindernissen voor de goddelijke genade om in haar binnen te gaan en werkzaam te zijn, omdat de enkelvoudige ziel licht is – en ook de Ander is licht – en licht verenigt zich gemakkelijk met licht en wordt getransformeerd in de Ander”.

Maar wie kan verwoorden wat ik allemaal begreep over enkelvoudigheid? Mijn hoofd voelt als de zee. En ik noteer slechts een paar druppels van deze zee en ik doe dit gebrekkig. Maar hoe dan ook: “Dank aan God”.

deel 7 – 8 augustus 1906

Hoe nodig het is nooit te versagen, maar altijd door te gaan en het doel te zien – de verheven Goedheid zelf.

Vanmorgen kwam mijn gezegende Jezus maar even. Ik voelde me bovendien moe en verdrietig vanwege dit gemis, toen Hij me zei: *“Mijn dochter, voor wie het doel wil bereiken is het nodig altijd door te gaan en nooit te versagen. Dat komt omdat in beweging blijven de tocht vergemakkelijkt. Bovendien, hoe meer men voortgaat, hoe eerder men het doel van de reis bereikt. Daar komt nog bij dat men, met de nodige genade om zijn weg te gaan en tegelijkertijd met de hulp daarvan, de zwaarte van de vermoeidheid of de verveling van de route niet zal voelen.*

Het tegendeel is het geval voor wie niet voortgaat en zo 't zichzelf moeilijk maakt. Door jezelf te belemmeren voel je de vermoeidheid van je eigen stappen en raak je buiten adem en heb je geen kracht om voort te gaan. Bovendien zul je door op te geven het doel niet meer kunnen zien: de verheven Goedheid. Men zal uitgeput en ontmoedigd blijven en verliest ook genade. Dat komt omdat genade niet voor niets gegeven wordt als er geen voortgang is. Het leven wordt onverdraaglijk omdat ledigheid loomheid teweegbrengt”.

deel 7 – 10 augustus 1906

Minder pleziertjes hier op aarde betekent meer paradijs in de Hemel.

In mijn gebruikelijke toestand kwam mijn gezegende Jezus en zei: *“Mijn dochter, hoe meer kleine pleziertjes de ziel zich ontzegt in dit leven uit liefde tot Mij, des te heerlijker zal het paradijs voor haar zijn in het volgende leven. Hoe minder plezier hier, hoe heerlijker het paradijs daar. Bereken eens hoeveel je hebt ontbeerd omwille van Mij de laatste dertig jaar in bed – hoeveel meer heerlijkheid zal Ik je hierom geven in de Hemel”.*

Ik antwoordde: ‘Mijn enige Goed, wat zegt U? Ik voel me vereerd en schuldig tegenover U omdat U me de gelegenheid geeft uit liefde tot U offers te brengen en U zegt dat U me meer paradijs zult schenken?’ Hij antwoordde: *“Het is exact zo”.*

deel 7 – 11 augustus 1906

Jezus legt uit hoe het kruis een kostbare schat is.

In mijn gebruikelijke toestand zag ik mijn aanbiddelijke Jezus die in zijn hand een kruis hield vol witte parels. Hij gaf het aan mij en legde het op mijn borst. Het kruis

drong direct door in mijn hart en bleef daar als in een heiligdom. Toen zei Jezus tegen mij: *“Mijn dochter, het kruis is een schat; en de veiligste plaats om deze zeer kostbare schat te bewaren is in de ziel. De plaats is het veiligst als de ziel met geduld, berusting en andere deugden klaar is om deze schat te ontvangen. Want de deugden, vooral geduld, zijn sloten die beschermen tegen dieven”*.

deel 7 – 25 augustus 1906

Jezus legt uit dat menselijke en wetenschappelijke belangen geen aangelegenheid zijn voor een priester.

Toen ik me vanmorgen buiten mezelf bevond kon ik enige priesters zien. Zij wijdden zich aan menselijke en wetenschappelijke belangen, die niet nodig waren voor hun levensstaat, en die gedaan werden met een mengsel van een rebelse geest ten opzichte van hun superieuren.

Toen zei onze Heer, zeer verdrietig: *“Mijn dochter, menselijke en wetenschappelijke interesses zijn geen aangelegenheid voor de priester. Er vormt zich een modderige en vuile tweede natuur en de werken die hieruit voortkomen – zelfs heilige dingen – stinken zo erg dat zij Me misselijk maken tot 't onverdraaglijke toe. Bid en bied eerherstel voor deze beledigingen, want Ik ben die moe”*.

deel 7 – 2 september 1906

Luisa wil nu met Jezus orde op zaken stellen voor ze sterft, om alles te herstellen. Hoe Jezus, als een vader die zorgt voor zijn kindje, zorgt voor Luisa. Vandaar dat Luisa alleen bezig moet zijn met het werk dat Jezus haar opdraagt en met niets anders.

Vanmorgen maakte ik me gereed voor mijn dag van vergelding, dat betekent mezelf voor te bereiden op mijn dood. Na de Communie zei ik tot Jezus: ‘Gezegende Jezus, laat ons nu orde op zaken stellen, zodat we dat niet uitstellen tot het laatste moment van mijn leven. Ik ken nu mijn werkelijke toestand niet, omdat ik niet nadenk over mezelf. Bovendien weet ik niet hoe ik er voor sta omdat ik niet over mezelf nadenk; ik voel geen vrees, scrupules of opwindning. Ik zie en weet daarentegen dat de anderen veel beter zijn dan ik. Zelfs de heiligen, degenen waarover ik gelezen heb, dachten voortdurend na over zichzelf. Zij gingen na of ze koud of warm waren, verleid of in vrede en of zij goed of armzalig gebiecht hadden. Kortom, bijna allen waren beschaamd, vol zorgen en angstvallig.

Ik geef U echter al mijn aandacht, mijn liefde omdat ik U niet wil beledigen. Bij de

rest sta ik niet stil. Wanneer ik bovendien, doelbewust mijn geweten wil onderzoeken, hoor ik een innerlijke stem die me door elkaar schudt en me verwijt: 'Wil je tijd verknoeien? Houd je alleen bezig met Gods zaken'. Dus weet ik niet hoe ik ervoor sta; koud of warm. Bovendien, als iemand me zou vragen rekenschap af te leggen, zou ik niet weten hoe, en ik denk dat ik 't verkeerd zou doen. Laat ons daarom nu orde op zaken stellen, zodat alles geregeld is.

Na veel gebed zei Jezus: *"Mijn dochter, Ik houd je altijd op mijn schoot", zo veilig dat Ik je niet toesta over jezelf na te denken. Ik houd je op mijn schoot als een vader zijn kindje: Nu eens liefkoost hij het, dan weer kust hij zijn handjes. Als het kindje zich bovendien vuil maakt, verschoont de vader het omdat het kind zich niet bewust is van zijn gedrag.*

Wanneer het kindje ziet dat de vader verdrietig is, troost het kind hem en droogt zijn tranen. Als het kindje ziet dat zijn vader zich ergert, kalmeert het hem. Uiteindelijk is de vader het leven van het kindje; en het kindje is de troost en het leven van de vader. Intussen moeten de andere kinderen, de oudere, zich bezig houden met het schoonmaken van het huis. Zij moeten zich wassen en zich bekommeren om andere karweitjes.

Zo doe Ik ook met jou. Ik behandel je als mijn kindje. Ik heb je zo intiem met Mij verenigd dat Ik niet toesta dat je jezelf voelt. Ik denk en zorg voor al het jouwe. Ik was je als je jezelf vuil hebt gemaakt, geef je te eten als je honger hebt – en dit niet alleen, maar Ik voorzie ook in alles zodat je je behoeften niet eens opmerkt. Verder heb Ik je zo intiem dicht bij Me en dat is een genade die Ik je schenk omdat je je op deze wijze bevrijdt van veel mankementen. Dientengevolge denk je alleen aan het werk dat Ik voor je bestemd heb en je zult aan niets anders denken".

deel 7 – 11 september 1906

Alleen acten voor Gods glorie krijgen licht en waarde. Luisa dringt op een speelse wijze aan dat Jezus haar gebed herhaalt om Hem af te leiden van de bittere aanblik van mensen in diepe duisternis.

Terwijl ik me buiten mezelf bevond zag ik mezelf met het kindje Jezus; en we waren met verschillende mensen. Toen zei Jezus: *"Mijn dochter, al de werken, woorden en gedachten van de schepselen moeten bestempeld worden met 'Gloriam Dei': glorie van God. Al de werken en gedachten die niet zo bestempeld zijn blijven duister. Begraven in duisternis – vuil – hebben zij geen waarde; op deze wijze vermeerderd het schepsel de duisternis en de afschuwelijke dingen alleen maar. Niet werkend voor de glorie van God, raakt men steeds verder verwijderd van het doel waarvoor hij door God werd geschapen. Hij blijft gescheiden van God, overgelaten aan zichzelf.*

Daar God één en al licht is, verkrijgen menselijke acten daarentegen die voor Gods glorie worden gesteld, licht en waarde. Wees daarom niet verbaasd dat het schepsel dat niet voor Gods glorie werkt niet alleen begraven blijft in zijn eigen duisternis en niets bekommt met zijn inspanningen maar hij vermeerdert ook grote schulden”.

Toen zagen we met grote bitterheid die mensen begraven worden in duisternis. Waarna ik, om mijn gezegende Jezus af te leiden van dat tafereel, Hem omhelsde en kustte. Bovendien zei ik, als een spelletje: Zeg samen met mij: 'Ik geef voldoende kracht aan het gebed van deze ziel om te geven wat ze Me vraagt'. Maar Jezus besteedde geen aandacht aan mij; en omdat ik wilde dat Hij dat zou doen bleef ik Hem kussen en omhelzen en ik herhaalde: 'Zeg het, zeg samen met mij de woorden die ik net zei'.

Na mijn aandringen leek het of Jezus het zei. Daarna bevond ik me in mezelf, verbaasd en beschaamd om mijn overmoed.

deel 7 – 12 september 1906

Luisa moet Jezus en haar eigen vrede niet verstoren, maar samen met Hem dankbaar zijn.

Ik dacht na over de toestand waarin ik me nu bevond, nu alles vrede, liefde en goedheid lijkt. Niets stoort me; deze toestand is zonder zonde en ik zei bij mezelf: “Wat als op 't moment van mijn dood het eigenlijke beeld zou veranderen en ik alles omgekeerd zou zien? Dat wil zeggen, alles wat ik heb gedaan is niet anders geweest dan een reeks kwaad?” Terwijl ik hierover nadacht zei Jezus: *“Mijn dochter, het komt me voor dat je per se de voortdurende rust die Ik in je vind wil verstoren en weg wil nemen. Aan wie behoren deze vruchten: je geduld, je volharding, je vrede? aan jou? of aan degene die in jou leeft? Ik alleen bezit deze gaven – en door volharding, vrede en geduld kun je weten wie er in je werkt.*

Als daarentegen degene die in jou werkt de natuur of de duivel is, voelt de ziel zich onderworpen aan voortdurende veranderingen. De ene keer voelt ze zich beheerst door de ene liefde en dan weer door een andere. Het ene moment voelt ze zich vol geduld maar nadien boos en zo gaat het met al het andere. Kortom, de arme ziel is als een riet bewogen door een sterke veranderlijke wind. Och, mijn lieve dochter, zonder God is er geen stabiliteit of ware goedheid. Dus wil je eigen rust of de mijne niet verstoren, maar wees samen met Mij dankbaar”.

deel 7 – 14 september 1906

Luisa ziet het kindje Jezus in een spiegel met vele facetten. Hoe Jezus Luisa verdedigt tegen kwaadsprekers. Jezus openbaart dat Luisa in zijn Mensheid aanwezig is in al zijn ledematen.

Vanmorgen bevond ik me buiten mezelf. Ik kon het kindje Jezus zien binnenin een spiegel met vele facetten zodat ik Hem vanuit iedere plaats waar ik stond goed kon zien. Ik wenkte het kindje Jezus om naar me toe te komen en Hij, op zijn beurt wenkte mij.

Terwijl we dit deden zag ik verschillende toegewijde mensen en ook priesters die tussen Jezus en mij wilden komen. Zij allen spraken kwaad van Mij maar ik besteedde geen aandacht aan hen. Mijn ogen waren gericht op mijn lieve Jezus. Toen kwam Jezus uit de spiegel en wilde de mensen straffen die kwaad van me spraken. Hij zei hun: *“Niemand raakt haar aan. Als je iemand treft die Ik liefheb, voel Ik me zelfs meer beledigd dan wanneer Ik zelf direct werd getroffen. Ik wil jullie allen duidelijk maken dat Ik weet hoe de onschuld te verdedigen van wie alles van zichzelf aan Mij gegeven heeft”*.

Terwijl Hij één arm om me heen sloeg, bedreigde Jezus hen met de andere arm; en ik hechte geen belang aan wat ze over me zeiden maar voelde me vervelend dat Hij hen wilde straffen vanwege mij. Toen zei ik: “Mijn zoete leven, ik wil niet dat iemand moet lijden vanwege mij: word weer kalm en straf hen niet. Dit zal me meer goed doen”. Toen leek het of Jezus kalm werd, Hij haalde me weg bij die mensen en bracht me weer in mezelf.

Hierna zag ik Hem weer – echter niet als kindje maar aan het kruis. Toen zei ik: “Mijn aanbiddelijke Jezus, ik weet dat alle zielen een plaats hadden in uw Mensheid toen U de kruisiging onderging. Zeg me alstublieft, waar was mijn plaats? Waar was ik?”

Jezus antwoordde: *“Mijn dochter, de plaats van liefhebbende zielen was in mijn hart. Maar jij die als slachtofferziel moest helpen bij de Verlossing, was in alle delen van zijn lichaam als mijn hulp en troost”*.

deel 7 – 16 september 1906

Afleiding door bezoekers. Hoe de waarheid een machtige magneet is om zielen aan te trekken. Luisa moet altijd de naakte, eenduidige waarheid tonen en gehoorzaam zijn aan haar biechtvader.

Mijn biechtvader zei me dat de overste niet wilde dat iemand me zou komen

bezoeken. Ik zei hem dat het niet de eerste keer was dat deze gehoorzaamheid mij werd opgedragen maar zelfs vele keren. Deze regel werd gerespecteerd maar direct vergeten en alles werd weer zoals tevoren.

Als hij mij daarentegen zou opdragen om niet te spreken dan zou mijn zwijgen zorgen dat iedereen weg zou blijven. Hierna kreeg ik de heilige Communie en ik zei tot de Heer: “Als het U behaagt zou ik graag willen weten wat deze dingen met mij te maken hebben. U kent mijn opwinding waarin ik mezelf zie als ik onder de mensen kom, omdat ik alleen bij U vredevol ben. Verder begrijp ik niet waarom ze bij mij willen zijn, want ik ben zo'n boerinnetje en ik doe geen moeite om hen aan te trekken. Sterker nog, ik wens alleen maar vurig om altijd alleen te zijn”.

Toen zei Jezus: *“Mijn dochter, de pure, éénduidige en naakte waarheid is de machtigste magneet om harten aan te trekken en maakt hen geschikt elk offer te brengen uit liefde voor de waarheid en voor de personen die die waarheid openbaren. Wie maakte het mogelijk voor alle martelaren om hun bloed te vergieten? De waarheid! Wie heeft de heiligen de kracht gegeven een zuiver en kuis leven te blijven leiden te midden van zo veel strijd? De waarheid! Het is de naakte waarheid, éénduidig en zonder eigenbelang, die zorgt dat mensen naar Mij willen komen. Ach, mijn dochter, hoe moeilijk is het om iemand te vinden die de naakte waarheid kan tonen – zelfs onder de geestelijkheid, de kloosterlingen en toegewijde zielen! In hun woorden en werken is altijd iets menselijks, eigenbelang of andere dingen en de waarheid wordt dan verduisterd en versluierd. Dientengevolge wordt de persoon die er naar luistert niet geraakt door de naakte waarheid, maar door een of andere menselijke doelstelling waarin de waarheid wordt verpakt. Vandaar dat die persoon niet de genade krijgt en de invloed ondergaat die de waarheid bevat.*

Dit is de reden dat de biecht zo dikwijls nutteloos is, wordt ontheiligd en geen vrucht draagt. Ik onthoud hun het licht van de waarheid niet, maar zij krijgen die niet. De oorzaak is dat zij denken dat zij, als zij de naakte waarheid zeggen, hun prestige verliezen en niet meer geliefd zijn, dat zij niet langer die menselijke voldoening genieten en dat dat uit zal lopen op belangenverlies. Maar, oh, hoe vergissen ze zich.

Daarom zal wie alles verlaat uit liefde voor de waarheid, alles in overvloed bezitten en veel meer hebben dan de anderen. Dus vergeet nooit, waar mogelijk de naakte en éénduidige waarheid te tonen. Het is echter helder dat je gehoorzaam bent aan degene die je leidt, als de gelegenheid zich voordoet om de waarheid te tonen”.

Alles wat de liefde betreft heb ik op een versluierde wijze gezegd en terwijl de gehoorzaamheid van mij vroeg alles in nauwkeurige details op te schrijven, had ik de indruk dat ik toch niet had gehoorzaamd. Na dit aan onze Heer gevraagd te hebben zei Hij dat ik juist gesproken had omdat wie die gebreken bij zichzelf ontdekt, het al heeft begrepen.

deel 7 – 18 september 1906

Vrede is licht voor de ziel, voor de anderen en voor God die 't eeuwige Licht is.

Na lang wachten op mijn aanbiddelijke Jezus voelde ik me verdrietig en verward, denkend over wat de reden zou kunnen zijn dat Hij niet kwam. Toen kwam Jezus en zei: *“Mijn dochter, vrede is licht voor de ziel, licht voor anderen en licht voor God. Dus als de ziel in vrede is, is ze altijd licht. Bovendien is ze, als ze licht is, voortdurend verenigd met het eeuwige Licht waarvan ze doorlopend nieuw licht opneemt – niet alleen voor haarzelf, maar ook voor anderen. Als je daarom altijd licht wilt hebben wees dan vredevol”*.

deel 7 – 23 september 1906

Werken voor en in Christus doet het mensen werk verdwijnen en het goddelijke werk ontstaat. Toen Luisa Jezus' doornenkroon en zijn wonden zag, beseftte Luisa dat haar liefde slechts een schaduw is van zijn liefde.

In mijn gebruikelijke toestand kwam mijn gezegende Jezus en mij omhelzend zei Hij: *“Mijn liefste dochter, werken voor Christus doet het mensenwerk verdwijnen en Christus doet het goddelijk werk. Werk om deze reden altijd samen met Mij – alsof wij samen hetzelfde doen. Als je lijdt, lijdt samen met Mij; als je bidt, als je werkt, laat alles verlopen in Mij en samen met Mij. Zo zul je in alles de menselijke werken loslaten om die terug te vinden als goddelijke werken. Oh, hoe onmetelijk is de rijkdom die schepselen kunnen verwerven als ze zo werken maar het interesseert hen niet”*.

Na deze woorden verdween Hij en ik voelde een groot verlangen om Hem terug te zien. Nadien bevond ik me buiten mezelf en ik zocht Hem overal. Omdat ik Hem echter niet vond, riep ik uit: “Oh Heer, wees niet zo wreed voor een ziel die helemaal van U is en die uit liefde voor U niets anders doet dan voortdurend sterven. Kijk, mijn ziel zoekt naar U en als ze U niet vindt, sterft ze voortdurend, omdat u het leven van mijn willen bent. In het proces van aanhoudend verlangen naar U, en U niet kunnen vinden, sterf ik voortdurend. Mijn adem, hartslag, geheugen en intellect – dat alles ondergaat voortdurend een wrede dood. Hebt U geen medelijden met mij?”

Op dit moment kwam ik weer terug bij mezelf en ik vond Jezus in mijn binnenste. Hij wilde me bovendien iets leren en zei: *“Kijk, Ik ben helemaal in jou en ik ben er helemaal voor jou”*.

Het kwam me voor dat Hij een doornenkroon op zijn hoofd had. Terwijl Hij daarop duwde druppelde het bloed. Toen zei Hij: *“Dit bloed wordt uit liefde voor jou vergoten”*. Ook toonde Hij mij zijn wonden en vervolgde: *“Deze zijn voor jou”*. Oh,

hoe was ik in de war omdat mijn liefde vergeleken bij de zijne niets was dan en zeer kleine schaduw...!”

deel 7 – 2 oktober 1906

In de Goddelijke Wil kan ons lijden Jezus' wonden verzachten en genezen, Hoe Jezus zulke zielen de verdienste van de liefde toekent, hoewel Hij het genezend medicijn verschaftte.

Na de heilige Communie voelde ik me buiten mezelf. Voorts zag ik een persoon die zeer leed onder vele kruizen en mijn gezegende Jezus zei: *“Zeg haar dat ze, in de act waarin ze zich doelwit van vervolging voelt – en op het ogenblik dat de pijn en het lijden wordt gevoeld – gebruik kan maken van al haar lijden om mijn wonden te helen en te genezen. Op deze wijze komt haar lijden Mij ten goede: nu eens mijn zijde, dan weer mijn hoofd, dan mijn handen of voeten. Al deze wonden zijn pijnlijk en geprikkeld door de onmetelijke en vreselijke beledigingen die schepselen mij aandoen. Zeg haar ook dat ik haar een grote eer bewijs. Ik geef zelf het medicijn om mijn wonden te genezen en Ik geef haar ook nog de verdienste van de liefde omdat ze Me genezen heeft”*.

Terwijl Jezus mij dit zei, zag ik veel zielen in het vagevuur die stomverbaasd waren toen ze dat alles hoorden. Vervolgens zei Hij: *“Gelukkig gij allen die zulke verheven lessen krijgen en de verdiensten om het lijden van een God te verlichten en te genezen. Deze verdiensten overtreffen alle andere en verkrijgen een glorie die de glorie van de rest te boven gaat, zoals de Hemel de aarde te boven gaat. Oh, als wij toch zulke lessen hadden gekregen en hadden geweten dat ons lijden een God kon genezen. Hoeveel rijkdom en verdiensten hadden we kunnen krijgen – die we nu moeten ontberen”*.

deel 7 – 3 oktober 1906

Jezus legt uit hoe enkelvoudigheid de ziel vult met genade en deze genade verspreidt naar anderen.

In mijn gebruikelijke toestand kwam mijn gezegende Jezus even en zei: *“Mijn dochter, enkelvoudigheid vult de ziel volledig met genade, en maakt dat de genade zich buiten de ziel verspreidt. Nog sterker, als men deze genade binnen in zichzelf wil houden, lukt dat niet. Dat is net zoals bij de Geest van God die enkelvoudig is en zich vanzelf overal verspreidt, zonder enige inspanning en moeiteloos. Zo ook verspreidt de ziel die het vermogen van enkelvoudigheid bezit genade naar anderen toe, zelfs zonder het te beseffen”*. Na deze woorden verdween Hij.

deel 7 – 4 oktober 1906

Jezus hernieuwt in Luisa de macht van de Vader, zijn wijsheid en de liefde van de heilige Geest. Hoe de almachtige wind van God het vuur van de goddelijke liefde in de zielen ontsteekt en rechtschapen werken houden dit brandend.

Na uit gehoorzaamheid enige woorden gesproken te hebben tot er uiteindelijk iemand zou komen, was ik bang dat ik tekort geschoten was in gehoorzaamheid omdat Jezus niet kwam. Wie kan de pijn in mijn ziel begrijpen bij de gedachte dat ik deze zonde had begaan. Hij kwam niet! Hem moeten missen is altijd een wrede pijn, maar het idee dat ik een fout had begaan kwelde me behoorlijk. Ik raakte buiten zinnen van wanhoop, alsof ik was gestorven door een val op mijn hoofd. Na lang wachten kwam Jezus. Hij raakte me driemaal aan en zei: *“Mijn dochter, Ik hernieuw in jou de macht van de Vader in mijn wijsheid en in de liefde van de heilige Geest”*.

Ik kan niet uitleggen wat ik voelde en ervaarde. Toen legde Jezus zijn hoofd met de doornenkroon op mijn hart en vervolgde: *“Rechtschapen werken houden het licht van de goddelijke liefde in stand in de ziel en onrechtschapen werken hebben altijd de neiging deze liefde te verstikken en die uit te blazen met de adem van eigenliefde, menselijk opzicht, zelfrespect, de wens om anderen te behagen. Kortom er is zoveel adem die de goddelijke liefde verstikt. Daarentegen zijn de rechtschapen werken niet zo talrijk dat hun adem dit goddelijke vuur in de ziel ontsteekt, maar ze vormen een constante adem dat het vuur altijd brandend houdt en dat is enkel de almachtige adem van God”*.

deel 7 – 5 oktober 1906

Het kindje Jezus legt Luisa uit dat Hij de beheerder is van haar ziel en als zij iets wil beheren besteeft ze Hem. Luisa ziet hoe Jezus haar biechtvader uitlegt dat Hij zijn smarten eerst op haar wil afwentelen en dan op de biechtvader.

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand bevond ik me buiten mezelf met het kindje Jezus. Verder leek het dat Hij de bedoeling had Zich te vermaken en Hij zei: *“Mijn dochter, Ik ben jouw meester en Ik kan met jou doen wat Ik wil. Je moet weten dat je van Mij bent en dat je niet je eigen baas bent. En je bent ook geen baas over ook maar één gedachte, verlangen of hartslag. Dientengevolge zou je als je ergens de baas over wil zijn, Mij bestelen”*.

Opdat ogenblik zag ik mijn biechtvader die zich ontmoedigd voelde en die zijn leed op mij wilde afwentelen. Toen hield Jezus hem vlug tegen met zijn hand en zei: *“Eerst wil Ik mijn ellende kwijt, en dat is heel wat, en dan kun jij hetzelfde doen”*. Bij deze woorden kwam Jezus dicht bij me en goot zeer bittere vloeistof in mijn mond. Ik

smeekte Hem voor mijn biechtvader te zorgen – en vroeg Hem hem aan te raken met zijn handjes opdat hij zich beter zou voelen. Toen raakte Jezus hem aan en zei: “Ja, ja”. Nadien verdween Hij.

deel 7 – 8 oktober 1906

Het kruis is voor de mens als teugels voor een paard.

In mijn gebruikelijke toestand kwam Jezus en zei: *“Mijn dochter, het kruis is voor het schepsel als de teugels voor een paard. Wat zou er worden van een paard als de mens geen teugels gebruikte? Ongebreideld zou hij niet te temmen zijn en van afgrond naar afgrond gaan tot dat hij razend wordt en zowel de mens als zichzelf iets aandoet. Met teugels daarentegen wordt hij getemd. Hij gaat langs veilige paden, wordt beschermd tegen iedere afgrond en dient de belangen van de mens. Het kruis houdt hem in toom en belet hem het pad van de hartstochten in te slaan die hij in zich voelt en die hem verslinden als een vuur. Het kruis blust dat vuur en in plaats van toe te slaan dat de mens woedend wordt tegenover God en zichzelf, houdt het hem in toom. Het kruis wordt een weg naar de eigen redding van de mens en naar de glorie van God. Oh, als er toch geen kruis was dat de goddelijke voorzienigheid in zijn oneindige wijsheid gebruikt om de mens te beteugelen om hem in bedwang te houden, hoeveel kwaad zou de mensheid dan overkomen!”*

deel 7 – 10 oktober 1906

Jezus is voortdurend aanwezig in alle menselijke acten. Hoe de schepselen hun acten toeschrijven aan zichzelf en Hem doen walgen.

Vanmorgen stond de gezegende Jezus zichzelf toe om zich te vertonen in een stortvloed van licht en dit licht overstroomde alle schepselen. Op deze wijze kregen alle menselijke acten het verlangen vanuit dat licht werkzaam te zijn. Toen ik dit zag zei de gezegende Jezus: *“Mijn dochter, Ik werk voortdurend mee in iedere menselijke act, of het nu een gedachte, ademhaling of een kleine beweging is. Schepselen echter denken nooit aan mijn denkwijze ten aanzien van hen en zij doen hun werk niet voor Mij. Zij schrijven het eerder toe aan zichzelf. Oh, als zij eens zouden denken aan mijn voortdurende zorg voor hen, zouden zij het mijne niet gebruiken ten nadele van mijn glorie en ten nadele van hun eigen welzijn! Het schepsel zou alles voor Mij doen en het Mij aanbieden, want alles wat voor Mij gedaan wordt, bewaar Ik om het in het volgende leven weer aan het schepsel te geven. Alles wat daarentegen niet voor Mij gedaan wordt, kan niet in Mij binnengaan, omdat het Mij niet waardig is. Zelfs hoewel het plaats heeft gehad met mijn begeleiding – vanwege mijn voortdurende medewerking met alle menselijke acten – walg Ik ervan en stoot Ik het af”*.

deel 7 – 13 oktober 1906

Hoe in verlangens – zelfs als ze heilig zijn – en niet vredevol opgedragen aan de goddelijke wil, de ziel toch iets voor zichzelf achterhoudt. Jezus legt uit hoe Luisa's geschriften een goddelijke spiegel zijn.

In mijn gebruikelijke toestand stond mijn goede Jezus zichzelf toe om zich te laten zien en Hij zei: *“Mijn dochter, om te weten of een ziel los van alles is, is het genoeg te zien of zij bereid is verlangens die bij haar opkomen – heilige of neutrale – in heilige vrede op te dragen aan de Goddelijke Wil. Als ze echter verward raakt, als ze zich zorgen maakt, betekent het dat ze minstens iets voor zichzelf houdt”*.

Toen ik Hem hoorde spreken over verlangens zei ik: “Mijn verheven Goed, ik zou niets meer willen opschrijven. Oh, het is zo moeilijk. Bovendien, als het niet was uit angst uw Wil te verliezen en U te mishagen, zou ik niet langer schrijven”.

Toen onderbrak Jezus me en vervolgde: *“Jij wilt dit offer niet brengen maar Ikzelf wil het. Dus als je wilt gehoorzamen, schrijf dan. Op dit ogenblik zullen deze geschriften dienen als een spiegel, niet alleen voor jou maar voor iedereen die deelt in jouw bescherming. Vandaaruit zal er een tijd komen dat die ook zullen dienen als een spiegel voor anderen, omdat alles wat je opschrijft door Mij wordt gezegd – en men noemt dat 'goddelijke spiegel'. Is het overigens jouw wens om deze spiegel van mijn schepselen af te nemen? Denk hier ernstig over na en wil Mij niet beperken door niet alles op te schrijven van deze 'goddelijke spiegel'.*

Toen ik dit hoorde raakte ik in de war en vernederd en voelde weerzin tegen het schrijven, vooral bij deze laatste woorden. Gehoorzaamheid echter heeft het me definitief opgelegd en ik schrijf alleen om te gehoorzamen.

deel 7 – 14 oktober 1906

Het gevoel van eigenwaarde van priesters vergiftigt de genade die zij geven. De ziel die om onnozele redenen niet te communie gaat, deelt vanwege Gods rechtvaardigheid in Jezus doodsangst, als Hij niet door zielen ontvangen wordt. Hoe het vagevuur niet te vergelijken is met deze smart en het vuur van Jezus.

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand bevond ik me buiten mezelf samen met het kindje Jezus. Op dat ogenblik wendde Hij zich tot een priester en zei: *“Gevoel van eigenwaarde vergiftigt de genade in u en in anderen omdat dit vergif andere via uw werk zal gegeven worden. De ziel wordt snel gewaarschuwd als ze merkt dat wat u zegt en doet dient voor uw zelfbevestiging. Als het gebeurt ter zelfbevestiging bereikt de genade haar niet, maar dat niet alleen, die komt binnen samen met het vergif in u; en de schade die hierdoor ontstaat is dat zij in plaats van leven te krijgen de dood vinden”*.